

[Lilli Gyldenkilde]

for i Vesttyskland, Frankrig eller for den sags skyld Italien var man sandelig ikke interesseret i en stor europæisk union. Her har vi resultatet. Nu kan I bare se!

Det er det, vi må høre på at man har sagt heroppe fra talerstolen. Det er ikke rigtigt. Hvorfor har vi hele den diskussion, vi har i disse tider her i Danmark? Det har vi, fordi der er nogle, der vil så langt i EF-samarbejdet, som end ikke flere af de små borgerlige partier her i Danmark vil være med til.

Det har ikke spor at gøre med, at vi i de små venstrefløjspartier – efterhånden har jeg bemærket, at ikke alene herinde er socialdemokratiet blevet et venstrefløjsparti, også i pressen bliver det karakteriseret som et venstrefløjsparti – ikke vil være med til noget som helst, og at Danmark derfor bliver en fodnotation også i EF-sammenhæng. Det er for groft, fordi vi tillader os at sige, at det EF, man har bygget op indtil nu, ikke duer.

Almindelige mennesker kan udmærket se, at der er ingen mening i overhovedet, at godsejere, og hvad vi har, skal tjene fedt og tykt på, at man skal have lagre med korn, fordi man har overproduktion. Det kan almindelige mennesker godt se er fuldstændig tåbeligt. Mig bekendt er der også lidt roderi med fiskene ind imellem. Dette sagt til hr. Tørnæs.

Så jeg mener, at det er helt utilstede ligt, at man her skal høre på, at det er os, der ser så forfærdeligt på det, og at vi har bildt folk ind, at der var tale om en union, og det har der slet ikke været. Jo, det har der. Kig dog tilbage i dokumenterne, hvad vi har fået af forslag fra Italien, fra Frankrig, fra Vesttyskland! Så vil man se, hvad der har været på tale. Det har ikke være tilfældigt, at man har diskuteret ordet union. Nu lykkedes det altså at få det lavet til noget, der ikke var værre end et fodboldhold, og til sidst lykkedes det at få det ud af den tekst, vi har fået forelagt. Det var godt – det skal jeg ikke beklage mig over – at det kom ud.

Det næste, jeg vil sige, er: udenrigsministeren sagde heroppefra, jeg kan ikke huske det korrekt, men meningen med det var, at såfremt man fik det på plads omkring EF-Parlamentet, så det var i nogenlunde sammenhæng med dagsordenerne – det ville man gå til forhandling på – så mente man, at dette forslag var godt nok. Sådan nogenlunde var ordene, i alt fald meningen med dem.

Så talte man en del om det indre marked, og så talte man en del om alt det, vi kan gøre på arbejdsmiljøområdet. Jeg kan ikke lade være med at sige – jeg er jo også arbejdsmarkedsordfører – at der har næsten ikke været ende på i dag, hvor meget vi kan gøre på arbejdsmiljøområdet, men ikke desto mindre er der stor ende på det, så såre vi kommer til nogle konkrete ting, med det flertal, der i dag sidder her.

Ministeren nævnte en række eksempler på ting, vi kunne få igennem uden at blive hevet for Domstolen, f.eks. at vi kunne tillade os at lave den lovgivning om udstødningsgassen, der har været så meget tale om. Det synes jeg er godt. Hvad med dåseøllet? Kan vi få lov til at føre den genbrugspolitik, vi vil, her i landet uden at blive slæbt for Domstolen, ifølge det, der nu foreligger? Vi ved det ikke.

Kan vi få lov til at lave importstop for æg, som er produceret i burstørrelser, vi ikke vil acceptere i Danmark, fordi vi mener, det er i strid med dyreværnsloven? Kan vi få lov til sådan noget? Det må jo komme ind under et forbrugersynspunkt, synes jeg. Men det skal nok vise sig, at det bliver puttet ind et andet sted.

Kan vi få lov til at lave sådan noget med de regler, der her er fastlagt? Det er meget vigtige ting at få opklaret, inden der fra socialdemokratiets side bliver sagt ja til dette. Jeg kan godt høre, hvor man er på vej til at glide hen i de taler, der indtil nu er holdt.

Vi skal da bestræbe os på at være med til at stille spørgsmål af opklarende karakter i udvalget, sådan at vi får lidt sikkerhed for, hvad det egentlig er, der foreligger, og hvad det egentlig betyder, at vi på den ene side ikke må lave tekniske handelshindringer af hensyn til det indre marked, men på den anden side gerne må lave vore egne forbedrede arbejdsmiljø- og miljøregler. Hvor støder det sammen, når der er to grundlag for Domstolen at gå ud fra? Det er jo realiteten. Det vil der være. Vi har fået nogle meget flotte forklaringer om, at nu bliver dette traktatfæstet, og at det har stor betydning. Ja men andet bliver også traktatfæstet, bl.a. noget på området det indre marked. Spørgsmålet er altså: hvordan bliver det afvejet?

Jeg forstår ikke, at man ikke er bange for, at det er Domstolen og Domstolens præcedens, som fremover skal bestemme disse ting, ikke noget, vi får fastlagt i vore parlamenter